

fragtning. For sølovens vedkommende fremgår det af motiverne til den gældende § 76, at udtrykket „bortfragter“ angiver den af parterne i aftalen, der skal besørge transporten af godset, samt at selv om der blot tales om „befragteren“ som bortfragterens medkontrahent, er dette ikke til hinder for, at andre personer f. eks. afladeren kan være indtrådt i befragterens ret og pligt.

Ved ordene „eller anden“ i slutningen af 1. stk. har man villet angive, at i princippet vil enhver kunne anses som bortfragter i sin egenskab af kontraherende transportør, såfremt han ved aftale påtager sig en befordring af gods med skib, uanset om han ved aftalens indgåelse disponerede over et skib i sin egenskab af reder eller befragter, eller han først senere havde tænkt sig at fremskaffe et skib.

Definitionen dækker også den bortfragter, der slutter certeparti.

I lighed med de gældende regler falder spørgsmål om bugsering udenfor bestemmelserne i dette kapitel. Dette er præciseret ved, at man har anført, at befordringen skal foregå med skib. Aftalen mellem bugserfartøjet og det skib, der bugseres, falder derfor udenfor søloven, hvorimod aftaler om godsbefordring på et skib, der er under bugsering, falder ind under sølovens bestemmelser.

Om de tilfælde, hvor en anden end bortfragteren udfører transporten, henvises til lovudkastets § 123.

Stk. 2 indeholder en definition på rejse- og tidsbefragtning, hvilket ikke findes i den gældende lovgivning. Når man har valgt fragtberegningen og ikke varigheden som kriterium for, om der foreligger det ene eller det andet, skyldes dette, at det er afgørende for hele fragtaftalens struktur, om fragten skal betales pr. rejse eller pr. tidsenhed, idet bl. a. forsinkelsesrisikoen påhviler bortfragteren, hvor fragten beregnes pr. rejse, hvorimod befragteren har forsinkelsesrisikoen, hvor fragten beregnes pr. tidsenhed. Definitionen er i øvrigt i overensstemmelse med kommerciel praksis.

Stk. 3, 1. pkt., erstatter den gældende sølovs § 76.

2. pkt. er en ny bestemmelse, hvori man definerer delbefragtning i overensstemmelse med, hvad man indenfor det praktiske liv forstår ved dette, nemlig når aftalen omfat-

ter mindre end et helt skib eller fuld ladning, og der benyttes certeparti. Ordet „certeparti“ defineres således ikke selvstændigt, men indirekte gennem den valgte formulering, der svarer til, hvad konnossementskonventionens forfattere forstod ved et certeparti, nemlig en aftale om hel- eller delbefragtning.

Formuleringen „og der benyttes certeparti“ er anvendt for at slå fast, at udstedelsen af et certeparti ikke er noget formkrav og for at angive, at aftalen almindeligvis er sluttet — ofte over telex — førend certeparti er blevet udfærdiget.

Til § 72.

Denne bestemmelse erstatter den gældende sølovs § 71 og fastsætter i lighed med denne, at dette kapitels bestemmelser principielt kun kommer til anvendelse, såfremt andet ikke er aftalt eller følger af sædvane. Ændringen er af redaktionel karakter og på linie med de øvrige nordiske lande. I modsætning til den gældende formulering, hvor man generelt undtog, hvor „det modsatte er sagt“, hvorved man specielt tænkte på, at bestemmelserne om konnossement, som givne i trediemands interesse, selv uden nogen udtrykkelig bestemmelse i stor udstrækning måtte betragtes som ufravigelige, så har man i lovudkastet nu henvisninger til de relevante bestemmelser, hvor § 122, jfr. § 123, angiver omfanget af det ufravigelige ansvar, mens § 168 specielt for befordring i henhold til konnossement og i stk. 3 for så vidt angår den nordiske fart angiver udstrækningen af det ufravigelige ansvar.

Til § 73.

Svarer til den gældende sølovs § 73, idet man dog har ladet ordene „eller er i henhold til aftalen et bestemt skib anmeldt“ udgå som overflødige. En tilsvarende formulering foreslås i lovudkastets § 177 i 6. kap. om befordring af passagerer og rejsegods. Udtrykket „Angår fragtaftalen et bestemt skib“ vil omfatte såvel det tilfælde, hvor aftalen oprindeligt gjaldt et bestemt skib, som det tilfælde, hvor et skib senere anmeldes i henhold til aftalen.

Til § 74.

Bestemmelsen svarer nøje til den gældende sølovs § 74, idet dog ordet „fuldstæn-